

[Indenrigsministeren]

mandsansatte personale i henhold til købstadkommunalloven og landkommunalloven.

Gennem det tilsyn, som lønningsnævnet udøver, dækkes dels et behov for en koordination af lønpolitikken de forskellige kommuner, amtskommuner og kommunegrupper imellem, dels et behov for en koordinering af den statslige og den kommunale lønpolitik. Jeg kan i sidstnævnte henseende henvise til følgende udtalelse i lønningsudvalgets betænkning af 6. juni 1969 over lovforslag om statens tjenestemænd m.m. Det står refereret i Folketingsstidende 1968-69, tillæg B, spalte 3111.

Udtalelsen lyder således – jeg citerer:

»Udvalget kan tilslutte sig tjenestemandskommissionens henstilling om, at der samtidig med en reform i staten optages forhandling med de kommunale myndigheder med henblik på at få gennemført ensartede principper for aflønningen af statslige og kommunale tjenestemænd, og således at lønningerne for sammenlignelige og sideordnede stillinger under i øvrigt lige vilkår i videst muligt omfang bliver af samme størrelse.«

Efter min opfattelse har udviklingen siden nævnets oprettelse i 1969 bekræftet behovet for et organ som kommunernes lønningsnævn, og indenrigsministeriet har derfor altid afvist de krav, der fra tid til anden har været fremsat om at ophæve nævnet. Gennem sin koordinerende virksomhed tilsigter lønningsnævnet bl. a. at varetage en fælles interesse hos samtlige kommuner under ét for at undgå en uheldig konkurrence på personaleområdet mellem de forskellige kommunale enheder, og jeg føler mig overbevist om, at en ophævelse af det centrale tilsyn med det kommunale lønningsvæsen ville medføre tilstande på dette område, som hverken kommunerne eller staten kunne være tjent med. Det ville givetvis heller ikke være de svageste lønmodtagergrupper, som ville få gavn af en ophævelse af lønningsnævnet – jeg tror tværtimod.

Jeg kan således ikke medvirke til, at lovforslaget gennemføres.

Hans Hækkerup (S):

Den egentlige forklaring på, at VS har fremsat dette lovforslag om ophævelse af kommunernes lønningsnævn, skal efter min mening findes i de sidste linjer i bemærkning-

gerne til lovforslaget. VS ønsker, at de offentligt ansatte skal have mulighed for gennem arbejdskampe i overenskomstperioden at opnå lønglidning og lønforbedringer, og for så vidt er forslaget her en logisk konsekvens af VS' hele holdning til aftalesystemet på arbejdsmarkedet. De ønsker jo, at hovedaftale, fredspligt i overenskomstperioden, forligsmandsinstitutionen og arbejdsretten skal fjernes. Hvis man forestillede sig den rent teoretiske tanke, at VS kunne få sine arbejdsmarkedspolitiske tanker gennemført, ville det jo betyde kaos på arbejdsmarkedet med ustandselige strejker, blokader og lockouter. Det ville også betyde dårligere muligheder for at føre en solidarisk lønpolitik, og det ville – og det er ikke det mindst afgørende – svække den danske økonomis konkurrenceevne. Det ville også være sådan, at det blev de grupper i det danske samfund, der var beskæftiget inden for de livsvigtige områder, der ville kunne opnå de største lønstigninger. Det ville vores lønsystem ikke blive mere retfærdigt af, og det ville nok heller ikke blive de offentligt ansatte, der ville få størst fordel af det.

I øjeblikket foregår der overenskomstforhandlinger både på det private arbejdsmarked og mellem stat og kommuner og de offentligt ansattes organisationer, og de forhandlinger foregår på grundlag af det overenskomstsystem, som vi har opbygget i løbet af de sidste hundrede år. Kommunernes lønningsnævn har sin plads i dette overenskomstsystem som et nødvendigt organ, der koordinerer kommunernes lønpolitik, og vi må derfor blankt afvise VS' forslag.

Henrik Toft (V):

Venstre kan da være enig med VS i, at der ikke skal opretholdes et eneste overflødigt nævn eller udvalg. Der kunne måske også være ting, der talte for, at det ansvar, som der ville blive tale om for nogle kommunalbestyrelser og amtsråd med hensyn til at holde igen med normeringer og lønninger, kunne have sin berettigelse, i stedet for at de som nu kan sætte deres lid til det skjold, som lønningsnævnet efter forslagsstillernes bemærkninger fungerer som.

Men der er nu nok betydelig flere argumenter, som trækker i modsat retning. Det ville nok have medført meget store forskelle,